

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203576
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820203576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobkyne: Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., M. C. XXX/XX, v konaní zastúpená Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom v Martine, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO: 52 354 237, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho č. 16, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý žalobkyni žalovaným, na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500004308, zo dňa 19.5.2011, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 831,63 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou, podanou na súd, dňa 18.8.2020, žiadala, aby súd určil, že úver č. Zmluvy o revolvingovom úvere 8500004308, zo dňa 19.5.2011, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.050 eur titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 8500004308, zo dňa 19.5.2011, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobný návrh zdôvodnila tým, že dňa 19.5.2011 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500004308 (ďalej len „ÚZ“), na základe ktorej mal byť žalovaným poskytnutý žalobkyni úver vo výške 1.500 eur. Žalobkyňa dostala reálne na účet sumu vo výške 1.284,25 eur, teda o sumu 215,75 eur menej, pričom suma 215,75 eur je odplata za dohodu o poskytnutí služby - viď druhá strana ÚZ (odklad splátok). ÚZ neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. V skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý zo strany žalovaného úver nie v sume 1.500 eur, ale v sume 1.284,25 eur. Celková výška úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za náhradu nákladov, súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi vyplatené (rozsudok Súdneho dvora C-377/14). Uvedené má potom vplyv na všetky relevantné údaje v ÚZ - na RPMN, výšku splátky a iné. Z uvedeného dôvodu potom i ostatné náležitosti uvedené v ÚZ nemôžu byť vypočítané správne, pretože žalobca ako dodávateľ vypočítal všetky ostatné relevantné údaje nie zo sumy reálne poskytnutej, teda zo sumy 1.500 eur, ale zo sumy 1.284,25 eur. Žalobkyňa na základe ÚZ reálne čerpala sumu 1.284,25 eur (žalobkyni bol automaticky stiahnutý poplatok 215,75 eur). Z vyššie uvedeného dôvodu je úver poskytnutý žalobkyni žalovaným bezúročný a bez poplatkov. V ÚZ

nie je uvedený ani termín konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok). Žalobkyňa dáva do pozornosti v tejto súvislosti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/128/2019, zo dňa 4.12.2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/44/2019, zo dňa 31.1.2020 (PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.), z ktorých jasne vyplýva, že údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluvné dojednania ÚZ sú pripnuté k ÚZ za podpisom zmluvy. Tieto nie sú podpísané, nemajú písomnú formu, preto nie sú súčasťou ÚZ. Nič nenasvedčuje tomu, že žalobkyňa bola oboznámená so zmluvnými dojednaniami. Dohoda o poskytnutí služby (odklad splátok), včlenená medzi zmluvnými dojednaniami v ÚZ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Odplata za službu (odklad splátok) vo výške 215,75 eur bola žalobkyni stiahnutá ešte pred poskytnutím úveru 1.500 eur na účet žalobkyni. Žalobkyňa službu (odklad splátok) nevyužila. Po materiálnej stránke nič nebolo žalobkyni dodané a suma 215,75 eur slúži len záujmom žalovaného, aby sa viac obohatil okrem úroku. Podľa internetovej kalkulačky o peniazoch.zoznam.sk je skutočná RPMN vo výške 92,98%, pri výške úveru reálne poskytnutých peňažných prostriedkov (1.284,25 eur). Podľa internetovej kalkulačky o peniazoch.zoznam.sk je RPMN vo výške 70,01%, pri výške úveru podľa zmluvy (1.500 eur). V ÚZ je uvedená RPMN vo výške 68,79%. Ročná úroková sadzba podľa zmluvy vo výške 70,01% je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“). Z výpisu platieb je preukázané, že žalobkyňa zaplatila z úveru spolu sumu 2.115,88 eur a teda žiada vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie - 3 roky dozadu zaplatené splátky od poslednej žaloby, t.j. od 14.9.2017 do 14.7.2020 (35 x 30 = 1.050) sumu vo výške 1.050 eur. Žalobkyňa sa dozvedela osobne dňa 1.7.2020 v Prievidzi, od splnomocneného zástupcu, že predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov a že žalobkyňa má nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Žalobkyňa spíňa dvojiročnú subjektívnu premlčaciu dobu a aj trojiročnú objektívnu premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k meritu veci uviedol, že žalobkyňa opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením „nižšej“ sumy, ako je suma uvedená v ÚZ. Úver vo výške 1.500 eur bol v prospech žalobkyni poskytnutý tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobkyne. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný, či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“) sp.zn. Obdo V 47/2001, zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Tak ako v prípade účelového úveru (napríklad na financovanie predmetu kúpy), rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým, vždy pôjde o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. To, že žalobkyni bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v ÚZ, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bolo dohodnuté a ako vyplýva z ÚZ, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu ÚZ, ako aj zo štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola žalobkyni zrejmá už pred podpisom ÚZ. Žalovaný zároveň popiera tvrdenie žalobkyni, že Dohoda o poskytnutí služby (ďalej len „Dohoda“) predstavuje neprijateľnú podmienku. Samotná Dohoda nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik ÚZ, žalobkyňa ako spotrebiteľ Dohodu uzavrieť nemusela a v podanej žalobe to ani netvrdila a ani nepreukázala opak. Vyššie uvedené, dlžník podpísanie tlačiva Žiadosti/ Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky skutočnosti vyplývajú z bodu 8 ods. 8.6 Dohody. Dohoda je osobitne podpisovaná. To, že uzavretie Dohody je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu ÚZ. Na základe toho žalobca tvrdí, že Dohoda je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia Dohody preukazujú napríklad aj rozsudkom KS v Banskej Bystrici č.k. 43CoR/5/2016-14, ktorý ohľadne Dohody (bod 45 odôvodnenia) uvádza: „... odvolací súd po zhodnotení skutočností zistených zo Zmluvy o revolvingovom úvere konštatuje, že v bode 8 Zmluvy je dohodnutá odplata za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 168,17 eur, pričom v bode 8.6 veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia

Zmluvy, a dlžník vyhlásil, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, porozumel jej obsahu a vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Keďže ide o dohodnutú službu, nebol dôvod, aby táto bola tiež zahrnutá do ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) úveru. Postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 eur odrátal od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 Dohody, žalobca teda s takýmto postupom súhlasil. Súčasne žalovaný poukazuje na to, že na základe žiadosti žalobkyne došlo k poskytnutiu služby odkladu splátok a to k 14.12.2011, o čom svedčí záznam v karte klienta ako aj upravený splátkový kalendár. Žalobkyňa pritom v žalobe vedome uviedla nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie, že službu, spočívajúcu v odklade splátok, nevyužila. Postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 eur odrátal od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 Dohody, žalobkyňa teda s takýmto postupom súhlasila. Rozsudok KS v Prešove sp.zn. 3Co/100/2019, zo dňa 5.11.2019, sa týka poplatku za poskytnutie úveru ako povinného nákladu a nie odplaty za dobrovoľnú a individuálne dojednanú dohodu o poskytnutí služby. Žalovaný tiež popiera tvrdenie žalobkyne o absencii termínu konečnej splatnosti úveru ako dôvodu bezúročnosti úveru. ÚZ je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru/Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou ÚZ a prílohy tvoriace súčasť ÚZ. Z ustanovenia článku 4 bod 4.5 Zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Rovnako Oznámenie obsahuje aj určenie splatnosti jednotlivých splátok. Tvrdia, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. V tejto súvislosti poukázali aj na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Náležitosť „Konečná splatnosť úveru“ nepozná unijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania unijného práva bola vylúčená novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. / Klára Bíróová a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Zákonom z 12.10.2017 č. 279/2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene aj ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z., v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1.5.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami frekvenciu splátok a“. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránia do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo podľa názoru NSSR možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokomfortným výkladom. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že ustanovenie článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES by sa nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. S termínom konečnej splatnosti nie je možné teda spájať následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný popiera takisto tvrdenia žalobkyne o nesprávnom uvedení RPMN, pričom na preukázanie svojho tvrdenia predložil vyčíslenie výpočtu, akým bola RPMN určená, pričom pri výpočte RPMN sa logicky vychádza z celej sumy čerpania (teda nielen z vyplatenej čiastky, ale aj započítanej), pretože aj spôsob výpočtu RPMN ako vyplýva z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. vychádza zo sumy čerpania (a nie vyplatenej čiastky). Tvrdenie žalobkyne o tom, že RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba popierajú, pretože údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriace prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z., do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Žalobcom predložený výpočet vychádza z nesprávnych údajov a vzorec nezohľadňuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Dohoda má dobrovoľný charakter, čo potvrdzuje jej bod 8.6 ako aj osobitná asignácia. Ak by teda žalobkyňa dokument vôbec nepodpísala, tento by nikdy nevznikol. Pokiaľ by odplata v zmysle Dohody bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by takýto postup bol v rozpore so zákonom. Aj zo Smernice Rady 2008/48/ES z 29.4.2008 vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, pretože ide o dobrovoľné služby v zmysle bodu 8.6 Dohody. Na preukázanie správnosti výpočtu RPMN predložil žalovaný rozpis jeho vzorca pre danú zmluvu (č.l. 51). Žalovaný popiera takisto tvrdenie žalobcu o neplatnom dojednaní výšky odplaty. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe ÚZ bola upravená v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov,

nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnaní sa ma zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobkyňa toto vôbec nerešpektuje rovnako ako fakt, kedy aplikáciu označeného ustanovenia vylučuje práve citované ustanovenie § 53 ods. 6 OZ. Porovnávanie s údajmi v bankách je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a podobne, čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rád ďalších položiek, ktoré musel dlžník spotrebiteľského vzťahu platiť. Priemernú RPMN určuje Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh a nie na základe za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 až 27%. Priemerná výška odplaty v danom období bola 46,56% a táto nebola v ÚZ podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne aj v tom, že nebola oboznámená s obsahom zmluvných dojednaní, pričom opakovane poukazuje na to, že žalobkyňa má so žalovaným uzatvorené spolu tri úverové zmluvy a teda jej obsah zmluvných vzťahov musel byť dostatočne známy a vyhovujúci. Súčasne žalobkyňa v bode 13 ÚZ prehlásila, že si ÚZ, vrátane Zmluvných dojednaní prečítala. Žalovaný popiera takisto žalobkyňou tvrdenú výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré navrhuje vydať. Pokiaľ by ÚZ mala byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, potom by žalovaný mal žalobkyni vydať všetko, čo prijal na sumu poskytnutého úveru. Žalobkyňa sa domáha vydania sumy 1.050 eur, pričom pri celkovej splatenej sume 2.115,88 eur by potom poskytnutá suma úveru mala byť vo výške 1.065,88 eur, čo nesúhlasí so žalobcom uvádzanou sumou 1.284,25 eur, ani so sumou uvedenou v ÚZ, teda 1.500 eur. Súčasne žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úhradám realizovaným viac ako dva roky spätne pred podaním žaloby, t.j. v období pred 18.8.2018 a to v celkovej výške 735,88 eur. Právny poriadok na žiadnom mieste nespája plynutie subjektívnej premlčacej doby s tým, kedy sa subjekt oboznámil s názorom nejakého občianskeho združenia. Napríklad KS v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/746/2015 uvádza, že začiatok plynutia subjektívnej lehoty nezávisí iba od správania navrhovateľa ako dotknutej osoby, ani od udelenia plnej moci pre advokáta, ktoré úkony mohol od uzavretia spotrebiteľskej zmluvy s odporcom kedykoľvek realizovať.

3. Na pojednávanie sa neustanovila právna zástupkyňa žalovaného. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnila. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pojednával súd vo veci v jej neprítomnosti.

4. Dokazovaním, vykonaným na pojednávaní, vypočítaním žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu a oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1-3, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č.l. 4, Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere č.l. 5, platby žalobkyne č.l. 7, výpis z obchodného registra na žalovaného č.l. 18, Stanovy Občianskeho združenia OSPO Martin spolu s prílohami č.l. 21-29, vyjadrenie žalovaného č.l. 35, Oznenie veriteľa o schválení úveru č.l. 50, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

5. Dňa 16.5.2011 podpísala žalobkyňa Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, v ktorej žiadosti boli uvedené jej osobné údaje a v bode 5 ÚZ údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Podľa tohto bodu ÚZ žalobkyňa od žalovaného žiadala poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 46,56, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu (v %) 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21.

6. Dňa 19.5.2011 ÚZ podpísal zástupca žalovaného ÚZ, ktorý súčasne v bode 6 ÚZ vypísal nasledovné údaje o schválenom revolvingovom úvere: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, RPMN za úver (v %) 68,89, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 46,56, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník

zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu (v %) 70,01, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21 a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 9,25.

7. Súčasťou ÚZ bola aj Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa bodu 8.1 Dohody, jej predmetom je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, poskytnutého na základe ÚZ a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník dáva veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody. Podľa bodu 8.4 Dohody, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi za poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 23 Zmluvných dojednaní zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písmeno a/ Dohody (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v ÚZ. V bode 8.6 Dohody veriteľ vyhlásil, že uzavretie Dohody nie je podmienkou uzavretia ÚZ. Žalobkyňa vyhlásila, že Dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumela a svojím podpisom vyjadrila súhlas so všetkými ustanoveniami.

8. Podľa bodu 13 ÚZ, riadnym vyplnením a následným podpisom ÚZ všetkými zúčastnenými stranami, uzatvoril veriteľ s dlžníkom ÚZ, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti k ÚZ pripojili svoje podpisy.

9. Tak ako to vyplýva z bodu 8 odôvodnenia rozsudku, neoddeliteľnou súčasťou ÚZ sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (č.l. 5), ktoré boli na zadnej strane ÚZ. Tieto obsahujú množstvo ďalších informácií týkajúcich sa ÚZ, sú napísané malým ťažko čitateľným písmom a sú formulárového charakteru.

10. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č.l. 50), zo dňa 19.5.2011, vyplývajú tieto údaje o schválenom úvere: Schválená výška úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 24.6.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 24.11.2014, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 24, celková výška úveru 1.500 eur, RPMN úveru 68,79%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania ÚZ 46,56%, schválená výška revolvingu 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 70,01%, úverový limit 1.500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby 107,88 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1928,88 eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,25%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti ÚZ 19.5.2011.

11. Medzi stranami nebolo sporné, že k uzavretiu ÚZ došlo dňa 19.5.2011 a že v danom prípade išlo o tzv. spotrebiteľský zmluvný vzťah, keďže žalovaný uzavrel ÚZ v postavení dodávateľa (viď výpis z Obchodného registra na č.l. 18) a žalovaná ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda v postavení spotrebiteľa.

12. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že z dohodnutej výšky úverového limitu vo výške 1.500 eur bola na účet žalovanej poukázaná len čiastka 1.284,25 eur, s tým, že zvyšok do sumy 1.500 eur, sumu 215,75 eur, si žalovaný ešte pred poskytnutím úveru žalobkyni z výšky úveru odrátal.

13. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že žalobkyňa z poskytnutého úveru doposiaľ vrátila žalovanému sumu 2.115,88 eur, tak ako to vyplýva z písomného dokladu založeného v spise na č.l. 7, označeného ako Platby Y..

14. Splnomocnený zástupca žalobkyne, na pojednávaní, okrem iného uviedol, že žalobkyňa na podanej žalobe trvá. Opätovne poukázal na to, že ÚZ neobsahuje všetky podstatné náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z.. Výška úveru nie je v ÚZ konkretizovaná, pretože v zmluve je uvedená v sume 1.500 eur, žalobkyňa však na účet dostala len sumu 1.284,25 eur. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Prešove, sp.zn. 3Co/100/2019, zo dňa 5.11.2019, z ktorého vyplýva, že pokiaľ nie je v zmluve uvedená reálne poskytnutá výška úveru, tak táto výška úveru nie je konkretizovaná a úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na to, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť uvedený presným termínom a to je mesiac, deň a rok (napr. rozsudok KS v Trenčíne sp.zn. 17Co/97/2019, zo dňa 25.6.2020 a 5Co/128/2019, zo dňa 4.12.2019), v ktorom je uvedené, že spotrebiteľská zmluva musí obsahovať termín splatnosti v označení dňa, mesiaca a roka. Uviedol tiež, že v ÚZ nie je určito uvedená RPMN, ktorá v bode 5 ÚZ nekorešponduje s bodom 6 ÚZ. Do RPMN treba podľa neho zaradiť aj jednorazový poplatok za doplnkovú službu vo výške 215,75 eur, pričom RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako ročná úroková sadzba, ktorá je v ÚZ až vo výške 70,01%. V máji 2011, kedy ÚZ bola uzavretá, pri splatnosti obdobných úverov od 1 do 5 rokov, banky poskytovali úvery za úrokové sadzby do 20% ročne, takže v žiadnom prípade úroková sadzba uvedená v ÚZ nemôže byť v súlade s právnymi predpismi, táto je v rozpore s dobrými mravmi a teda predmetný úrok nemožno veriteľovi priznať. Na viacerých kalkulačkách z internetu zisťoval výšku RPMN pri predmetnom úvere poskytnutom žalobkyňi, pričom nikdy mu nevyšla RPMN v tej výške, ako je uvedená v ÚZ. Poukázal na rozsudok KS v Trnave, sp.zn. 9Co/235/2019, zo dňa 26.5.2020, v ktorom je uvedené, že pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve nie je uvedený matematický výpočet (vzorec), akým spôsobom veriteľ dospel k RPMN v uvedenej zmluve, úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V ÚZ absentuje takisto adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Aj keď je v ÚZ uvedená adresa veriteľa, táto musí byť konkretizovaná aj čo sa týka adresy ohľadne reklamácie a sťažnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne, sp.zn. 17Co/22/2019, zo dňa 31.7.2019, v ktorom sa uvádza, že adresa predávajúceho musí byť v zmluve konkretizovaná aj napriek tomu, že je v zmluve uvedená adresa veriteľa. Uviedol tiež, že trvá na tom, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia premičaný v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 a 2 OZ nie je. Žalobkyňa sa v mesiaci júl 2020 dozvedela od splnomocneného zástupcu, že úver, ktorý jej bol poskytnutý, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodného obohatenia vyrátali tri roky dozadu od podanej žalobe, t.j. od 14.9.2017 po súčasnosť, kedy bola žaloba podaná na súd, t.j. 18.8.2020. Pokiaľ ide o Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ide o jednostranne podpísaný dokument zo strany žalovaného ako veriteľa a preto takýto dokument nemôže byť súčasťou zmluvy. Zákonom vyžadované náležitosti musia mať písomnú formu, takže ak sa rovnaké náležitosti nachádzajú v tomto oznámení, nemajú písomnú formu. Takisto Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nie sú podpísané účastníkmi zmluvného vzťahu, sú len k ÚZ pripnuté. Nič nenasvedčuje ani tomu, že bola s nimi žalobkyňa oboznámená. Poukázal takisto na nezrovnalosť v Oznámení, v ktorom je uvedená odplata za poskytnutie doplnkovej služby, odklad splátok v sume 107,88 eur a v ÚZ vo výške 215,75 eur. Uviedol tiež, že pokiaľ ide o žalovanú sumu 1.050 eur, táto pozostáva z platieb žalobkyne z titulu úveru za obdobie od 14.9.2017 do 14.7.2020. Pokiaľ žalobkyňa nemá nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške uvedenej v žalobnom petite, konečné rozhodnutie v tejto časti žaloby ponechal na úvahe súdu.

15. Žalobkyňa na pojednávaní okrem iného uviedla, že jej bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.284 eur, ktorá suma jej aj bola poukázaná na účet a to asi do troch dní od podpísania ÚZ. Potvrdila, že ÚZ podpísala, či podpísala aj nejaké ďalšie písomnosti, uviesť nevedela. U žalovaného v čase podpisu zmluvy bola do pol hodiny. S ÚZ mala možnosť sa oboznámiť, oboznámila sa s ňou len čiastočne. Nevie o tom, že by ju žalovaný pred podpisom ÚZ oboznamoval aj s nejakými inými písomnosťami, napríklad Zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere. Pamätá si, že keď meškala so splátkou úveru, konkrétna osoba od žalovaného prišla za ňou až do bytu, s tým, že jej bolo povedané, že dlh budú vymáhať. S určitosťou nevedela, kedy ÚZ prevzala, teda či to bolo v čase podpisu ÚZ alebo v neskoršom období. Uviedla, že v tom čase mala viacero ďalších záväzkov, dlhovala peniaze viacerým bankám. V čase uzavretia zmluvy vedela, akú sumu bude musieť postupne žalovanému vrátiť a takisto v akých splátkach. Potvrdila, že doposiaľ žalobcovi vrátila spolu sumu 2.115,88 eur.

16. V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia ÚZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia ÚZ), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia ÚZ), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia ÚZ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona (účinného ku dňu uzavretia ÚZ), zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, i/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia ÚZ), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať konkrétne náležitosti, a to okrem iného c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i/ úrokovú sadzbu, j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/, a § 10 ods. 1, b/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 11 ods. 4 citovaného zákona, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

25. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať

26. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

28. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Je nesporné, že žalobkyňa v postavení dlžníka a súčasne spotrebiteľa, uzavrela so žalovaným, v postavení veriteľa a súčasne dodávateľa úverovú zmluvu. Proces vzniku ÚZ prebiehal tak, že žalobkyňa vyplnila parametre ňou požadovaného úveru a následne veriteľ uviedol parametre úveru, ktorý bol ochotný poskytnúť žalobkyni. Z hľadiska ustanovení § 43 a nasl. OZ o procese vzniku zmluvy je pre vznik zmluvy nevyhnutné, aby ponuka jednej zmluvnej strany (tu žiadosť dlžníka) bola akceptovaná druhou zmluvnou stranou (tu schválenie žiadosti veriteľom). Tiež platí, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a pre vznik zmluvy je potrebné, aby druhá strana zmeny akceptovala (§ 44 ods. 2 OZ). Dlžníkom požadovaný úver je z hľadiska čiastky poskytnutého úveru vymedzený ako úverový limit. Dlžník teda nežiada výlučne úver v ním uvedenej čiastke (v tomto prípade 1.500 eur), ale úver do tejto výšky. Pokiaľ teda veriteľ „schválil“ výšku úveru, ktorá túto čiastku neprekročí, nevybočil z medzí návrhu zmluvy (v tomto prípade schválil 1.500 eur). Všeobecne možno prijať záver, že v prípade návrhu dlžníka na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý vymedzuje požadovaný úver ako úverový limit, je riadnym prijatím takéhoto návrhu, ak je úver veriteľom odsúhlasený nielen vo výške limitu, ale aj vo výške nižšej ako požadovaný úverový limit. Pokiaľ sa týka prípadného rozdielu v údajoch o RPMN, tento údaj nie je parametrom úveru, ktorý si môžu zmluvné strany dohodnúť, ale je vypočítaným údajom a z hľadiska návrhu zmluvy a jeho prijatia je bez významu. Rozdiel v RPMN, uvádzaný v žiadosti o úver a RPMN uvádzaný v schválení úveru teda nemá žiaden vplyv na riadny proces vzniku zmluvy o úvere z hľadiska ust. § 43 a nasl. OZ.

31. Súd skúmal samotnú „Zmluvu o revolvingovom úvere“, zo dňa 19.5.2011, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom a dospel k záveru, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, i keď zmluva napĺňa všetky znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože z obsahu ÚZ nevyplýva, že by žalobkyni bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a/ zákona). Na druhej strane je nepochybné, že veriteľ uzatváral ÚZ v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, čo je zjavné z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom okrem iného je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d/ citovaného zákona, pretože žalobkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Z ÚZ, a to časti - Údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že predmetom ÚZ je poskytnutie úveru 1.500 eur zo strany veriteľa a povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Z ÚZ vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť, t.j. úver a úroky po celú dobu čerpania, predstavuje 3.375,54 eur, z čoho teda vyplýva, že výška úrokov po celú dobu čerpania predstavovala sumu 1.875,54 eur (3.375,54 - 1.500). V tejto sume, ako vyplýva z ÚZ, nie sú uvedené žiadne iné náklady, ktoré by mala žalobkyňa z titulu poskytnutia úverového limitu alebo úverovej istiny znášať. V Oznámení veriteľa o schválenom úvere z 19.5.2011, ktoré je jednostranným úkonom veriteľa, na ktorého tvorbe sa nijako nemohla žalobkyňa podieľať, však vyplýva, že v prospech žalovaného ako veriteľa je uvedená aj odplata za poskytnutie služby v prospech veriteľa, a to v zmysle čl. 8.8.1 Dohody o poskytnutí služby vo výške 107,88 eur. Je zrejmé, že uvedenú odplatu veriteľ nezahrnul do celkových nákladov úveru, ktorú je povinná žalobkyňa ako dlžník zaplatiť. Ide pritom o priame plnenie spojené s poskytnutím úveru a poskytnutím služby v spojitosti so splácaním úveru. V prvom rade v tejto súvislosti súd udáva, že takýto postup veriteľa je absolútne neprijateľný a nemôže požívať právnu ochranu, pretože žalovaný ako veriteľ si „stiahol“ už pri vyplatení sumy úveru žalobkyni možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtováva v čase uzatvorenia ÚZ bez ohľadu na to, či žalobkyňa bude mať o takúto službu záujem alebo nie (nič na tom nemení ani tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa napokon túto službu využila). Takáto služba nemá v čase poskytnutia úveru žiadne logické opodstatnenie a zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa na takúto neprímerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, považuje súd za neprímeranú odplatu za poskytnutie služby, preto ide o

neprijateľnú zmluvu podmienku, a teda neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 OZ. Výška odplaty predstavuje takmer jeden a pol násobok mesačnej splátky, teda „služba“, ktorou sa poskytuje odklad splátok na tri mesiace je „vyvážená“ odmenou za túto službu, ktorá sa rovná takmer výške týchto splátok v jednej polovici. Okrem toho vôbec nie je zrejmé od čoho a akej výšky odvíja žalovaný túto platbu, aké prípadné účelné náklady spojené s odkladom splátok by mal kryté. Je zrejmé, že tento poplatok nezahrnul veriteľ do celkových nákladov spotrebiteľa tak, ako to predpokladá § 2 písm. g/ a h/ citovaného zákona, pretože aj takýto doplnkový poplatok predstavuje celkové náklady spotrebiteľa, ktoré ovplyvňujú aj výšku RPMN. Tým, že odmena za túto službu nie je zahrnutá do celkových nákladov a nie je tým zahrnutá ani do RPMN, vzniká obava o transparentnosť skutočných celkových nákladov na RPMN, pretože táto odmena je v celom rozsahu príjmom veriteľa s rovnakým významom ako odplata za úver, pričom takéto povolenie odkladu splátok bolo možné dojednať bez protihodnoty v podobe odmeny za službu. Okrem toho ÚZ neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je evidentne nesprávne určená ročná úroková sadzba 70,01%, čo je nesprávny údaj, teda ÚZ neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe (§ 9 ods. 2 písm. i/). V zmluve je nesprávne uvedená RPMN (§ 9 odst. 2 písm. j/), pretože pri úvere 1.500 eur pri výške splátky 80,37 eur a dobe splácania 42 mesiacov je podľa www.fininfo.sk/kalkulacky/rpmn výška RPMN 67,60 %, avšak ani tento údaj nemôže byť správny, pretože pri dodatočnom náklade - poplatku 107,88 eur predstavuje RPMN za daných podmienok podľa uvedenej kalkulačky hodnotu vyššiu (77,49%) a žalobkyňa ako spotrebiteľ zaplatí celkom sumu 3.375,54 eur + 107,88 eur. V ÚZ je zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedený aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, pretože pri výške úveru 1.500 eur a sumy, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 eur predstavuje pri dobe splácania 42 mesiacov výška ročnej úrokovej miery 26,08% a nie ako nesprávne uvádza ÚZ 70,01%. Je síce pravda, ako to žalovaný v priebehu konania tvrdil, že v Oznámení veriteľa o schválení úveru sú uvedené niektoré údaje, chýbajúce v ÚZ, ktoré sú údajmi povinnými v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., dátum prvej a poslednej splátky úveru a teda aj dátum konečnej splatnosti úveru. Predmetné Oznámenie však bolo vyhotovené veriteľom po podpise ÚZ žalobkyňou, bez toho, že by žalobkyňa mohla akokoľvek do jeho obsahu zasiahnuť, a teda predmetné Oznámenie nemôže byť súčasťou ÚZ. Úverová zmluva neobsahuje teda dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj je podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.. V ÚZ síce je uvedený údaj o počte splátok aj deň splatnosti každej mesačnej splátky, chýba však v nej ďalší podstatný údaj, a síce deň splatnosti prvej splátky, na základe čoho potom nie je zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Navyše, údaj o odplate za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody je tiež uvedený v Oznámení v inej výške, než v ÚZ. V ÚZ nie je uvedená ani adresa predávajúceho v zmysle § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Aj keď sa v ÚZ nachádza adresa veriteľa, táto musí byť aj podľa názoru súdu konkretizovaná aj pokiaľ ide o miesto na uplatnenie reklamácie a sťažnosti.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery súdu možno konštatovať (bod 31 odôvodnenia rozsudku), že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z., úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ potom žalobkyňa žiadala, aby súd túto bezúročnosť a bezpoplatkovosť určil, súd v súlade s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. žalobkyňi v tejto časti sporu vyhovel v celom rozsahu a teda určil, že úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným, na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500004308, zo dňa 19.5.2011, je bezúročný a bez poplatkov.

33. Pre úplnosť súd udáva, že celková výška úroku 1.875,54 eur (rozdiel medzi 3.375,54 a 1.500) vo vzťahu ku skutočne poskytnutej čiastke, nie 1.500 eur, ale 1.284,25 eur, nemôže požívať právnu ochranu, pretože takéto odmena za poskytnutie úveru je neprimerane vysoká a je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pretože tento úrok predstavuje viac ako 262,84% z celkovej poskytnutej čiastky, čo pri rozložení na tri a pol roka predstavuje ročný úrok približne 75,10%. Tento úrok vysoko prekračuje výšku úrokovej sadzby za obdobné úvery poskytované bankami pri porovnateľných spotrebiteľských úveroch v obdobných prípadoch. Takéto dojednanie o úroku, keď celková výška úroku nezodpovedá percentuálnemu vyjadreniu v zmluve (70,01% ročne) je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

34. Nad rámec vyššie uvedených záverov súdu, súd uvádza, že sa síce stotožňuje s názorom právnej zástupkyne žalovaného, že Dohoda nebola podmienkou uzavretia ÚZ, pokiaľ ju však žalobkyňa podpísala, tvorí súčasť ÚZ, keďže je obsiahnutá v 8. bode z 13. bodov obsahu ÚZ. Keby nebola Dohoda súčasťou ÚZ, nemalo by žiaden význam subsumovať ju do ÚZ, tak, ako to urobil žalovaný. Je síce pravda, že pri výpočte RPMN postupoval žalovaný podľa vzorca pre výpočet RPMN, tvoriaceho prílohu

č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., avšak, ako už bolo uvedené vyššie, podľa názoru súdu, pri výpočte RPMN mal súd vychádzať z reálnej sumy žalobkyni poskytnutého úveru (zo sumy 1.284,25 eur), z dôvodu ktorého je výška RPMN, uvedená v ÚZ nesprávna, uvedená v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pokiaľ zas žalovaný v priebehu konania „prísne formalisticky“ tvrdil, že žalobkyňa bola pred uzavretím ÚZ s jej obsahom oboznámená, čomu má nasvedčovať nielen to, že má s tou istou bankou uzavreté 3 úverové zmluvy, ale predovšetkým to, že v ÚZ vyhlásila, že si ÚZ aj Zmluvné dojednania prečítala, súd konštatuje, že z výpovede žalobkyne na pojednávaní pred súdom vyplynulo, že si ÚZ pred jej podpísaním prečítala len sčasti, zástupca žalovaného ju s obsahom ÚZ riadne neoboznámil, pričom navyše nebolo v konaní preukázané ani to, či žalovaný žalobkyni okrem ÚZ predložil pred podpisom ÚZ aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (nie sú žalobkyňou podpísané a žalobkyňa sa k tomu, či jej táto písomnosť predložená bola, vyjadriť nevedela), v ktorej písomnosti sa žiadne údaje o splátkach predmetného úveru ani o konečnej splatnosti úveru, či dobe trvania ÚZ, nenachádzajú.

35. V predmetnej veci sa žalobkyňa domáhala od žalovaného aj vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že úver poskytnutý jej žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný má nárok len na vrátenie peňažných prostriedkov žalobkyni poskytnutých. Pretože však žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania nároku, ktorého sa žalobkyňa v konaní domáhala, súd takisto skúmal, či nárok žalobkyne je, resp. nie je premlčaný.

36. V ďalšom priebehu konania súd skúmal, či sa žalovaný ako veriteľ na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, resp. či žalobkyňa žalovanému, z poskytnutého jej úveru, uhradila vyššiu sumu, než jej veriteľ poskytol, a ak áno, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, aj to, či nárok žalobkyne v časti žaloby, ktorou sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, je alebo nie je premlčaný.

37. Žalobkyni boli v skutočnosti žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur, pričom z prehľadu platieb žalobkyne vyplýva, že z úveru doposiaľ žalovanému uhradila sumu 2.115,88 eur. Pretože povinnosťou žalobkyne pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bolo vrátiť žalovanému len sumu 1.284,25 eur, sumu 831,63 eur zaplatila žalobkyňa žalovanému navyše (2.115,88 eur - 1.284,25 eur), resp. o túto sumu sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne (bez právneho dôvodu) obohatil.

38. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu (§ 452 OZ), ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, alebo mohol dozvedieť, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil.

40. K posúdeniu subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských veciach, k tomu, že podľa názoru krajského súdu už momentom preplatenia sumy istiny nadobudol sťažovateľ vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane veriteľa a preto nárok v čase jeho uplatnenia na súde bol premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS“) v Náleze I.ÚS 51/2020 zo dňa 9.6.2020, III.ÚS 43/2020 zo dňa 12.5.2020 uviedol, že právo sťažovateľa - fyzickej osoby spotrebiteľa na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Cdo/163/2018 porušené boli, keď NSSR odmietol odvolanie spotrebiteľa s tým, že táto otázka je v rozhodovacej praxi riešená, pričom odkázal na rozhodnutie 3Cdo/169/2017, 1Cdo/67/2011 a 5Cdo/121/2009. ÚS dospel k záveru, že citované rozhodnutia NSSR síce riešia problematiku posúdenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ale nedávajú odpoveď na nastolenú právnu otázku (je potrebné skúmať to, kedy sa spotrebiteľ reálne dozvedel, že nemal veriteľovi platiť splátky nad rámec istiny poskytnutého úveru bez ohľadu na to, či vedel alebo nevedel presné právne posúdenie, pre ktoré k bezdôvodnému obohateniu dochádza). ÚS konštatoval, že posúdenie skutočnej vedomosti o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa posudzuje vždy podľa konkrétnych skutkových okolností, v

tomto ohľade iste existujú určité typové situácie (typové skutkové okolnosti), pre posúdenie ktorých možno používať skoršiu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Je potrebné sa vysporiadať s otázkou súvisiacou s bežnou životnou skúsenosťou a síce, či je pravdepodobné, aby dlžník platil veriteľovi plnenie, ak by vedel, že mu toto plnenie nepatrí. Otázkou je, či potom možno za moment, kedy sa dlžník dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil, považovať uzatvorenie konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. ÚS sa nestotožňuje s názorom, že dve nepublikované rozhodnutia môžu predstavovať otázku vyriešenú, teda otázku, ohľadom ktorej existuje ustálená rozhodovacia prax. Rozhodnutia 1Cdo/67/2011, 5Cdo/121/2009 nedávajú odpoveď na otázku, či je dôvodné plynutie začiatku subjektívnej premlčacej doby odvíjať od znalosti spotrebiteľa o právnej úprave zakotvujúcej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (uplatnenie zásady, neznalosť zákona neospravedlňuje), ani na otázku, či za takéhoto stavu je moment, ktorým reálne dôjde k plneniu spotrebiteľa nad rámec istiny rozhodujúcim z pohľadu záveru o nadobudnutí skutočnej vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia.

41. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že námietka premlčania, vznesená žalovaným nie je dôvodná. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobkyňa z úveru uhradila žalovanému o sumu 831,63 eur viac, než na ktorú mal žalovaný nárok. Žalovaný sa teda na úkor žalobkyne o túto sumu bezdôvodne obohatil (nie o sumu 1.050 eur ako to tvrdila žalobkyňa). Vyššie uvedenú sumu, po vrátení žalovanému sumy poskytnutého úveru vo výške 1.284,25 eur, zaplatila žalobkyňa žalovanému mesačnými platbami po 30 eur v období od 16.4.2018 do 14.7.2020, tak ako to vyplýva z listiny, predloženej do spisu žalobkyňou označenej „Platby Y. - 8500004308“ (spolu za vyššie uvedené obdobie žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 840 eur) a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 18.8.2020, nemohol byť nárok žalobkyne, v konaní uplatnený, premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

42. Podľa právneho názoru súdu, nárok žalobkyne, ktorým žiadala žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia nebol premlčaný ani v dvojročnej premlčacej dobe. Z výsluchu žalobkyne mal súd preukázané, že žalobkyňa ako „priemerný“ spotrebiteľ nemohla mať a ani nemala v čase uzatvorenia ÚZ a teda ani v nasledujúcom období dostatok vedomostí o tom, či žalovanému patria alebo nepatria všetky nároky podľa platnej ÚZ. Keby si bola vedomá toho, že žalovanému časť nárokov z ÚZ nepatrí (konkrétne úroky a poplatky), určite by po zaplatení istiny úveru žalovanému ďalšie platby neposielať, zvlášť za situácie, keď nemala dostatok peňazí na to, aby úver riadne splácala, z dôvodu ktorého v istom období uhradila žalovanému nižšie splátky úveru, než na ktoré sa zaviazala. Možno potom uveriť tvrdeniam žalobkyne, že až 1.7.2020, po stretnutí so svojim splnomocneným zástupcom, nadobudla vedomosť o tom, že jej povinnosťou je zaplatiť žalovanému nie sumu 3.375,54 eur, ale len sumu 1.284,25 eur. Z vyššie uvedených zistení a záverov súdu je teda zrejmé, že v čase keď žalobkyňa už splátkami uhradila istinu úveru 1.284,25 eur, nemala žiadne vedomosti o tom, že už ďalšie peniaze žalovanému platiť nemusí. Túto skutočnosť sa dozvedela (a žalovaný to ani nenamietal) až 1.7.2020. Aj podľa právneho názoru súdu, práve od tohto dátumu začala plynúť žalobkyňi dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia a teda nárok žalobkyne, ktorým sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia premlčaný nebol ani v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

43. Keďže žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 831,63 eur, rozhodol súd tak, že uložil žalovanému povinnosť túto sumu žalobkyňi zaplatiť.

44. Pretože sa však žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo vyššej sume (1.050 eur), súd v prevyšujúcej časti (218,37 eur) žalobný návrh žalovanej v tejto časti sporu zamietol (1.050 - 831,63).

45. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalovaný bol v konaní v časti prvého petitu žaloby v celom rozsahu úspešný a v časti druhého petitu žaloby v rozsahu 79% (831,63 eur) a neúspešný v rozsahu 21% (218,37 eur). Čistý úspech žalobkyne ohľadne prvého petitu žaloby bol v rozsahu 100% (100% - 0%) a čistý úspech žalobkyne ohľadne druhého petitu žaloby bol v rozsahu 58% (79% - 21%). Preto súd rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79% (100% + 58% = 158% : 2 = 79%). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.